

Diumenge tercer de Quaresma

Lectura del llibre de l'Èxode 17, 3-7

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: "i Per què ens has fet pujar d'Egipte! ¿Ens vols matar de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?" Moisès s'exclamà: "¿Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran." El Senyor li respongué: "Passa a davant el poble i duu-te'n alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant tu dalt la roca a l'Horeb. Tu pega un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure." Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: "¿El Senyor és amb nosaltres o no hi és?"

Salm responsorial 94

Resposta: **Tant de bo que avui sentíssi la seva veu:**

"No enduriu els vostres cors."

. Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, aclamem la Roca que ens salva; presentem-nos davant ell a alabar-lo, aclamem-lo amb els nostres cants.

. Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat; ell és el nostre Déu i nosaltres el poble que ell pastura, el ramat que ell mateix guia.

. Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: "No enduriu els vostres cors com Meribà, com el dia de Massà en el desert, quan em van posar a prova els vostres pares, i em temptaren tot i haver vist les meves obres.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 1-2. 5-8

Germans: Ara que ja som justs, com a creients que som, estam en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. Es per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan a ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor. Teniu això ben present: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. ¿Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 4, 5-42

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop de les terres que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era devers migdia quan Jesús, cansat de caminar, estava assegut devora el pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Va arribar una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: "Dóna'm aigua." Li diu la samaritana: "¿Com? ¿Vós, un jueu, em demanau aigua a mi, que som una dona samaritana?" Heu de saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: "Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva i ell te l'hauria donada." Ella li diu: "Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per a treure l'aigua. ¿D'on treis l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. ¿És que vós sou més gran que ell?" Jesús li respongué: "Els qui beuen aigua d'aquesta, tornen tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, no tindrà set mai més; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dins ell per donar-li vida eterna." Li diu la dona: "Senyor, donau-me sempre aigua d'aquesta: que no tenguí mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua d'aquest pou." Ell li diu: "Vés a cridar el teu marit i torna." La dona li contesta: "No en tenc, de marit." Li diu Jesús: "Tens raó: n'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit. Això que has dit és veritat." Ella li diu: "Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, deis que el lloc on ha de ser adorat és Jerusalem." Jesús li respongué: "Creu-me, dona, s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adoreu; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren, ho han de fer en esperit i en veritat." Li diu la dona: "Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell véngui, ens ho explicarà tot." Ell li respon: "El Messies som jo, que parl amb tu." Llavors mateix arribaren els deixebles. S'estranyaren que parlàs amb una dona, però cap d'ells gosà demanar-li què volia o de què parlava amb ella. La dona deixà la gerra i se'n va anar al poble a dir a la gent: "Veniu a veure un home que m'ha dit tot el que havia fet. ¿No serà el Messies?" La gent sortí del poble i anà a veure'l. Mentrestant els deixebles li deien convidant-lo: "Menjau, rabí." Però ell els contestà: "Jo, per menjar, tenc un altre aliment que vosaltres no sabeu." Els deixebles es preguntaven entre ells: "¿És que qualcú li ha duit menjar?" Jesús els diu: "El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i acomplir la seva obra. Vosaltres deis: Quatre mesos més i ja serem a la sega. Doncs jo us dic: Alçau els ulls i mirau els camps: ja són rossos a punt de segar. El segador ja rep la part que li toca i recull el gra per a la vida eterna, perquè s'alegrin junts el sembrador i el segador. En aquest cas té raó la dita: Un és el qui sembra i un altre el qui sega. Jo us he enviat a segar on vosaltres no havíeu treballat. Són altres els qui hi van treballar; vosaltres sou sobrevinguts, en el treball que ells havien fet." Molts de samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona que assegurava: "M'ha dit tot el que havia fet." Per això, quan els samaritans anaren a veure'l, li pregaven que es quedàs amb ells. I s'hi va quedar tres dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: "Ara ja no creim només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de ver el Salvador del món."